EL POBLE CATALÀ

REDACCIÓ I ADMINISTRACIO :: DUC DE LA VICTORIA 10, PRAL. TELEFON 4258

ANY XIV :: NUMERO 4393 :: BARCELONA, DILLUNS, 7 DE MAIG DE 1917 :: UN NUMERO 5 CENTIMS

IMPREMPTA I ESTEREOTIPIA :: CARRER EST, 16 TELEFON 2293

Jocs Florals de Barcelona

ANY LIX

Des de bona estona abans de començar el públic començá a afluir al Palau de la Música Catalana per a presenciar la tradicional festa de les lletres catalanes.

El Palau, com tots els anys, presentava un brillant aspecte. D'entre els concurrents es destacaven belles senyores i senyoretes ricament habillades amb vestits de primavera.

La comitiva oficial

A tres quarts de tres feu la seva entrada al Palau la comitiva de l'Ajuntament, la Diputació i la Mancomunitat. La Banda Municipal executá una marxa. Les tres corporacions foren rebudes per varis membres del Jurat i se estigueren al salonet de concerts fins a l'hora de començar la festa.

A les tres en punt feu la seva entrada la comitiva en mig d'una grossa ovació del públic. Les orgues del Polau ressonaren potents.

Comença la festa

La comitiva oficial junt amb el Jurat i varis socis del Consistori dels Jocs Florals, prenen seient en l'estadi presidencial.

A la banda dreta s'hi asseuen per l'Ajuntament els senyors Durán i Ventosa, Puig i Alfonso, Vila Marieges, Grañé, Balañá, Rovira, Rita, Andreu, Cararach, Llopis, Calderó i el secretari de la Corporació senyor Planes.

Per la Diputació hi assisteix el diputat senyor Maynés; per la Mancomunitat el senyor Sansalvador; el quefe de ceremonial de la Diputació senyor Utrillo i el quefe de la Secció de Beneficencia de la mateixa corporació senyor Gay.

En representació del bisbe hi assisteix el canonge doctor Cararach.

També prenen seient els mantenedors senyors Raimond d'Abadal, Casas Carbó, Massó Torrents, Roca i Roca i Rubió i Lluch.

A la banda esquerra hi prèn seient el jurat compost per la Victor Catalá, president; els demés individuus senyors Franquesa i Gemis, Manuel Folch i Torres, Llorenç Riber, pvre, Josep Gudiol i Cunill pvre, Lluís A. Pagès, Manuel Rodríguez Codolá secretari, i el secretari pel Consistori dels Jocs senyor Casades i Gamatxes.

Entre els socis del Consistori dels Jocs hi veiem els senyors Lluís Via, Pirozzini, F. Rahola. Guerra, Colomer, Delcrós i molts d'altres.

Parla l'alcalde

El senyor Durán i Ventosa, alcalde accidental, pronuncia breus paraules per a fer una declaració i és la de que aquest any l'Ajuntament no assisteix a la festa solament amb el carácter dels altres anys, sinó que ve a ella per a rendir homenatge a la llengua i a la literatura catalanes. (Aplaudiments).

Remarca que l'Ajuntament de Barcelona, per ásser cap i Casal de Catalunya, té devers d'alt patriotisme que complir per què en ella és aon s'hi reuneixen les gents de les arts i de les lletres de tot el nostre poble. Per aquesta circumstancia és degut a que l'Ajuntament de Barcelona, des de l'establiment de la festa dels Jocs Florals, ha prestat a ella el seu patronatge. Però això no vol dir que al nostre Ajuntament li pertanyi l'honor de la continuació de la Festa per tants anys sinó que aquest honor pertany del tot al Consistori dels Jocs Florals.

La gloria és dels poetes i dels literats; per a ells sigui l'honor; a ells cedéixo la paraula declarant oberta la festa. (Aplaudiments).

Discurs presidencial

El president del Jurat, la Victor Catalá dona lectura al discurs presidencial. A l'atançar-se al proceni el públic la saluda amb una avació.

En la impossibilitat de donar el discurs íntegre, publiquem el primer fragment del mateix:

DE CIVISME I CIVILITAT

SENYORS:

Dòna casolana per habitut i per temperament, és ara el primer cop que deixo el redós de la llar per pendre part en un acte públic, i, passat aquest acte, l'ombra de la llar tornarà a pendre'm i a cloure's sobre meu, com se clou la superficie calma d'un llac sobre l'humil pedra que l'atravessa, cercant en son fons perpetual estoig.

El jorn clarífic i beat d'avui, marca, doncs, una data excepcional en la meva vida i l'auriola amb resplandors inusitades, fent de ma poquetat, en aquesta hora,—l'hora anyal de esperitual consagració de tot un poble a la seva patria, a la nostra gloriosa i estimada mare Catalunya,—quelcom notat i representatiu, com ho és sempre la conca reflectora, nó per virtut propia, si nó per la dels raigs que de tots indrets van a trobar-se en son sí, per, des d'ell, espargir-se de nou, intensificats, cap a tots indrets, com déu cabalosa que no pot estancar-se per què troba petit tot continent.

Còm, per què ha esdevingut això, aquesta mena de trencament del vot de clausura o de inhibició que m'imposaren a-l'hora més condicions de suficiencia i de caràcter?... No me ho preguntèu a mi, senyors; preguntèu-ho a les circumstancies, grans arranjadores de facecies inversemblants.

Lloc d'excepcional alçaria, aquest lloc sempre havia sigut ocupat per figures de veritable alçaria, fent que correspongués, com lògic i natural semblava, l'una a l'altra dignitat.

Més, de repent, sobre-passant totes les suposances, s'estronca la tradició, se fa un' nomenament que no s'adeia amb les pràctiques seguides fins ara en l'Instrucció precara.

No puc dir-vos la meva sorpresa davant del fet insòlit; d'aquest fet que tancava per mi ubagors misterioses. Més, no podent creure que existís misteri sense explicació, ni fet sense raó fonamental, vaig procurar cercar la explicació d'aquest misteri, la raó d'aquest fet. I vaig trobar-la. Vaig trobar-la. ¿Mai diríeu on? En el sentit imperialment democràtic de Catalunya; en son esperit obert i munificent que, en tota ocasió, en tota escaiont-se de la seva historia, ha cridat a tots, ha convocat a tots, ha volgut que tots participessim de tot, que tots ostessim en tot, com a immensa germandat que som i no més. A tots: tant lo gran com lo xic, tant lo cient com l'ignorant, tant lo poderós com l'indigent, tant lo visionari enfebrat d'utopía, com lo més pràctic i mesurat dels homes. A tots sens diferenciacions ni exclussivismes restadors de potencia i eficacia... D'aquí déu venir la solidaritat que, a travers del temps i de nostres aparents discordies, han tingut els moviments d'opinió a casa nostra; d'aquí déu venir que tots aquells, propis i forans, que han exercit en ella representació oficial, sia pel poble, sia pels poders constituits, a l'esdevenir un conflicte en que s'haguessin de declarar en prò o en contra, sempre han caigut de cara a Catalunya; i el que no ho ha fet, ha sigut, a la curta o a la llarga i sense saber còm moltes voltes, anulat, rebutjat, expulsat, mateix que un cós extrany en un organisme sà, que no vilipendiat, perseguit, arrossegat pels carrers de la ciutat com lo més vil dels malfactors. Que aquesta és la força de l'unió, del íntim contacte de les ànimes; crear una corrents poderosa que al séu pàs, mans o desgovernat, ho aplana tot, ho sobre-passa tot, enrossegant-se'n avall els obstacles que volen aturar-lo, per grossos que sien, com si no fossin més que frevoles volves de pols.

Moguts, potser instintivament, per aquest impuls d'agavellament global que, malgrat lo que es digui, portem en nosaltres, que, vot lent o no volent, ens caracteritza aquells qui gelosament curen de lo que atany a la organització dels Jocs Florals i, per tant, d'elegir Jurat, tingueren la dignació de posar en la llista del septenvirat mon pobre nom i els companys, galanterosos, lo de senyalar-me le devantera. I lo qqe és mes estrany és que aquesta decisió, que al primer anduvi em semblá enormitat imponderable que m'esglayava amb la mes gran basarda i em feia baixar el cap amb la mes grossa vergonya que hagués passat en la vida, després de meditar-hi i descobrir-li l'ocult designi, ha acabat, casibé diría, per semblar-me cosa planera i natural.

En la toia de flors soperbes, complexes de estructura i riques de tonalitats que, com models acabats de son genre, havía cullit l'Institució en els jardins de nostra Renaixensa, hi mancava la flor camperola, la senzilla flor de quatre fulles. la modesta floreta elemental.

En l'orga immensa on han cantat, entonant la més alta i inspirada simfonía que han oit els segles, totes les veus representatives de la patria, hi mancava una veu encar; la veu anònima que ve de lluny. de totes les anònimes llunyanías del instint i, despullada d'art i saviencia, esclata amb la ingenuitat d'una cándida expansió sentimental, i de parella amb la inconsistent fumerola, que també fa sa via per les dreçeres del espai, com ella ingenuament s'encela i com ella va a morir, a disolndre's, en la blavor fadadora del somni, origen i terme natural, principi i fi de tot cant instintiu.

I puix mancava aquella flor en la toia, aquesta veu en el chor, ¿que més just que posarles-hi, que afegir-les al conjunt? ¡Quina fos la flor cullida en el marge, tant se valía! Tant se valía, ignot company de naturalesa, que fos la teva o la meva. la veu designada. Lo indubtable, lo significatiu, era que una vegada més s'imposava i ens governava, com testimoni inconfondible de la raça, la característica ancestral.

En quant al qui ha actuat, en aquest cas, sols com a pedra de toc, com a instrument apropiat per la demostració que fer calía, us diré que, clarament coneixedor de totes les desproporcions—i totes desfavorables a son

JAUME CULLELL, pbre.
Guanyador de l'Englantina d'or

respecte,—que l'alta honor entranyava, no se hauría atrevit a acceptar-ne les responsabilitats, si no hagués tingut present dues coses. Primera: que tota mercè dèu ésser honradament agraida i corresposta, sinó a la mida de ella, a la de qui la reb i, segona: que obediencia es cortesía, segons declará un Rei de França; i si la cortesía és sacrifici qualque volta, l'acceptar-lo sense protesta es demostrar aquell agraiment i, amb la particular mortificació, donar una petita prova d'amor als Jocs Florals.

Mes, a l'acceptar-lo, senyors, aquest sacrifici, us l'imposo a vosaltres: i veu's-aquí la única recança que'm queda al cor.

Per que coneguda la génessi de mon nomenament, ja sabeu lo que podeu esperar de mi.

Car si els presidents que ocuparen abans que jo aquest lloc, procedint per lo que eren us regalaren grandesa abastament, jo tinc de limitar-me a donar segons ma humilitat.

A la flor boscana, que per flor boscana ha sigut duta aquí, no li podeu pas exigir les qualitats de les demés flors triades de la toia; a la veu voladiça, companya cándia de la cándia fumerola, no li demanarieu pas amb justia modulacions perfectes...

Un ilustre novelista assegurava que, de tots els dons que li podia fer el destí, si li hagués sin donat a triar, s'hauría quedat amb el de la eloqüencia. Jo també voldría posseir-lo aquest sagrat dó, sobretot en aquest instant que'm veo al davant de vosaltres; jo també voldría sentir-la brollar en mi la noble i trasbalsadora afluencia de mots bells i de belles idees que porten gaudi a l'orella, llum a l'enteniment i xardor vital a l'ánima del que escolta; mes, Deu ho ha disposat altrament i, interdint-me les altures, me signa el pla torrer. Permeteu, doncs, de bon grat, que en ell cerqui mon camí i, lleo cridat a consell per la extremada benevolença de la comunitat, me comporti modestament, tal com me correspón.

Amb verb com aqueix que acabo d'envejar, caldejat d'entusiasme i reverencia, us han contat, d'aquí estant, tot lo passat de la Patria; han extès amplement, com un tapís meravellós, la seva historia davant els vostres ulls. Amb sibilina i persistent entonació, amb accents vibrants i ungits de fe profética, us han mostrat l'avenir, on resplandía a tot esclat el sol nou, retornat a nostre horitzó després del lapse de foscor de la darrera posta. Entre el passat de meravella i entre la meravella del pervindre. queda, com un punt de enllaç, com una anella de la cadena interminable, el present, el troç de vida que vivim, concreció essencial de l'ahir, fonament únic del demá. D'aquest present voldría jo dirvos-en quelcom; d'aquest present que toquem amb les mans i on assentem els peus, d'aquest present que si no és ja èpic, que si no és encara fastuós, és al menys, sòlit i perfectible com un gran bloc de marbre, just a punt preparat per atisar-lo. I voldría dir-ne sense cegueres patriòtiques, sense enlluernaments poètics, sense lirismes ni retòriques; planerament, familiarment, a tall de camperol, de lleo que sols sab mirar les coses a la claror del dia, amb llum natural,

Lo que més crida l'atenció d'aquest present el primer cop d'ull, és la seva agitació de formiguer. Tot s'hi mou, tot belluga, tot fermenta, tot hi puja i hi baixa, avença o recula; tot massega per entrar o sortir; tot s'emplaça i es desplaça imparablement, inacabablement amb una volubilitat de devanell o de llançadora. I alhora tot gemega i cruix com en una fábriba, tot brunz com un gran ruse d'abelles... Els forans que s'acosten queden maravellats.—Que és aqueix enrenou? Què fan, què volen, què demanen aqueixa munió de homes que semblen picats per la tarántula? —es pregunten. I, per més que'ls hi expliquèu, no ho caben d'entendre. Tal faría un viatger qué contemplés unes balles a plaça del cim estant d'una montanya, d'allá on no podés arribar-li el sò de la música. Tampoc ell entendría el perquè dels salts i contorsions, de les anades i tornades, de les voltes i revoltes, i, no entenent-ho, calificaría l'espectacles de vessánic. Més, nosaltres, que la sentim de prop, que la portem a dintre, la música que'ns fa moure, prou que ho sabem lo que fem i, perquè'ns agitem.

Estem bastint la nostra casa nova sobre'l sol de l'antiga i, com volem bastir-la amb tota amplitut i senyoriu, tots, qui més, qui menys, som a treballar-hi, a dur-hi el nostre carrèu o el nostre gra de sorra, a donar-hi el

FREDERIC RAHOLA
Guanyador de la Viola d'or

nostre consell o el nostre cop de má. I la nostra casa nova, o sia la resurrecció integral de Catalunya, va pujant, pujant, lenta, però segurament, tan segurament que comença a ésser oviradora. En pocs anys hem fet llenga per ara i l'empenta de la vitalitat catalana és tan ferma, que promet fer miracles si no defallim, si no perdem la virtut de la constancia. I és que així com abans no'ns acontentavem, o no'ns hauríem acontentat, de poca cosa, ara, nó; ara ens fet terriblement freturosos i ho volem tot.

Tal com les organitzacions rudimentaries o incompletes es distingeixen per l'ensonyament o deficiencia parcial d'elements essencials, la senyal més clara d'una vitalitat normal, és l'anhel de vida i de vida plena, acabada: de vida civil. Anhelar-la, aquesta vida plena, parlar-ne a tothora, és donar-li estat de possibilitat; és crear-la. D'unys anys en aquesta banda, aquí no's parla d'altra cosa i com a consequència, la vida civil es va creant. Som encar, com he dit, al començament de la tasca, que no será curta ni exempta de fadiga, però tenim el convenciment de que, ajudant Déu. la portarem gloriosament a terme.

. . . . . .

CATERINA ALBERT PARADIS

S'ocupa després de l'acció de la dona, del moviment femení, un «feminista» com es diu en altres pobles, perquè a Catalunya no és un moviment tumultuós i cridaner, sinò que va pausadament pel camí ferm, sense que la dona que s'«emancipa», i valgui l'expresió, abandoni mai la llar, ni malparli de l'home, sinó que resta sempre bona esposa i bona mare.

Diu que no hi ha cap de les davanteres del moviment femení a la qual se li senti dir mal de la llar ni del marit, sinó que al contrari, en els séus esplais intims demostren, que, al revés de lo que fan les d'altres paisos, no van contra la naturdesa, sinó amb la naturalesa.

I l'home català, en compensació justa, no ha esclavitzat mai la dòna: l'ha considerada sempre com companya, i junts han entrat en fàbriques i en comerços, en oficines i en academies, fent que a la nostra terra s'hagin igualat les paraules «amo» i «mestressa».

Després dedica una bona part del séu discurs en parlar del plet dels vells i dels joves «que si no existís s'hauría de crear» per no estancar-se, per donar estímul, per excitar el moviment. Males veus clamen en guerra uns i altres: no, això no és cert; hi ha una confusió; s'inclou una qüestió de criança com si fós una modalitat del plet dels vells i joves. No és cert que els vells rebutgen als joves, que els tinguin enveja. Perquè si els vells han fet ja la tasca i els joves encara l'han de fer? Els vells estimen la seva obra, perquè és seva, perquè saben lo que'ls costa; però la volen per llegar-la als joves, per a que la continúin; per a que pastin el llevat que'ls dona, sense esvoltar les veus d'eunucs i mal-dients.

Ni la vanitat ni el desig de l'originalitat són camins segurs per als joves, la vanitat condueix al fracàs; l'originalitat, la té qui la té: qui la vol tenir, cau en el vuit. La moda, en literatura, és una malaltía, és una deformació de la sinceritat sanitosa.

Acaba el séu discurs evocant la guerra i dedicant un sentit record a la representació mateixa de la Catalunya, sang de la seva sang, que lluita pel Dret i per la Justicia, en terres de França.

El discurs presidencial que fou acullit amb

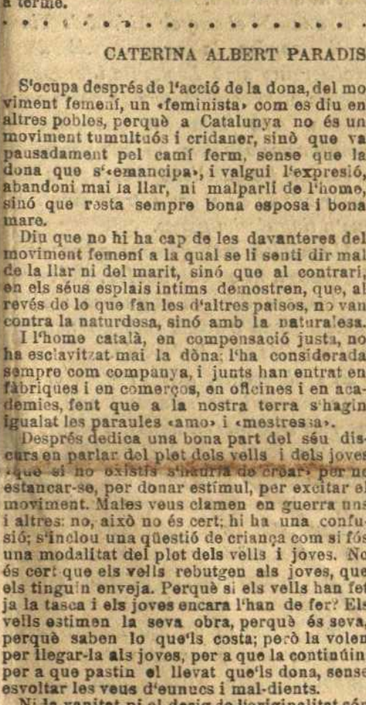

EVELI DORIA
Guanyador de la Flor Natural

ovacions en diferents passatges és acollit al final amb un gran aplaudiment i l'autora és molt felicitada.

Memoria del secretari

El secretari del Jurat, senyor Rodríguez Codolà, dona lectura a la Memoria.

Comença remarcant que ell ha estat investit del càrrec de manera imprevista. Parla de la difícil tasca dels jutges en fer una tria imparcial del gran nombre de treballs presentats a concurs. No's pot donar un veredicte sense voler-ne les responsabilitats.

Passa a fer una suscinta crítica de les poesíes premiades. Ocupant-se dels premis en prosa diu que a ben segur que cap any havíen ofert tantes dificultats l'otorgar-los. Pel que's refereix al premi Fastenrath diu que no s'ha otorgat per no haver concorregut al mateix obres que podíen aspirar al premi.

Acaba el séu parlament dedicant un elogi als morts durant l'any. S'ocupa en primer terme d'En Picó i Campomar, després En Francesc Bartrina d'Arxenús, Francesc Mencheta, Francisco Font de Boter, Baró, Ramén Vidales, Palmira Ventós, Miquel Moragas, Pere Falqués, Joán Espadoles. De fòra de casa dedica un elogi a En Josep Echegaray, Francesc Badenas i dos d'altres que no recordem, un d'ells del Rosselló.

El veredicte

A continuació es passa a donar compte del veredicte del Jurat.

La poesía premiada amb la «Flor Natural» és «El darrer Llop», de la que resulta ésserne autor don Evali Doria i Bonaplata.

La Víctor Catalá entrega el premi al poeta i acte seguit, acompanyat dels senyors Roca, Pagés i Folch i Torres, va a buscar la reina de la festa.

La Banda municipal executa la Marxa de Joán II i les orgues del Palau executaren també un himne.

Quan apareix a la Sala la Reina, el públic de peu dret esclata en una ovació.

La Reina de la Festa

La Víctor Catalá diu: Queda proclamada Reina de la Festa la senyoreta Marguerida Doria. (Nova ovació).

FLOR NATURAL

Mossèn Llorenç Ribé dóna lectura a la poesía premiada amb la «Flor Natural» que és la següent:

El darrer llop

Entre alzines de soques verrugoses
el darrer llop s'esmuny esporugit:
amb la remor de veus, al lluny confoses,
li és arribat de goços el clapit.

Tres jorns que, entre les roques encauada,
caigué la Lloba al séu costat d'un tret...
No hi hà per ell, en tota l'encontrada,
ni lloc segur, ni rabada distret.

El bosc atapaït de temps enrera
va aclarint-se al rosec de la destral;
en lloc del corriol i la dreçera,
la blanca esteia del camí reial.

Ja no pugen del plà les eugassades
amb sos pollins alegres i arrauxats,
ni troba'l corb, en les afraus gebrades,
les rosses dels anyells pernatrencats.

Arròu les neguitoses bladeríes
s'escampen, serra amunt, fins al bell cim...
La plana s'és omplerta de masíes
i'ls grans remats s'engrunen com polsim...

¡Quin temps aquell en que rondant les pletes
amb sos companys de nit, braus i sapats,
a l'ovirar del llop les faronetes
fins els goços clapien esverats!

I quan, cobert de neu, baixava al poble
i saltava les tapies del corral
i en el coll del mastí fidel i noble
clavava amb rabia l'encorvat uial...

¡quin bé de Deu de carn i sang calenta
per esquivar el fret! ¡Quin temps aquell!
Fins la bala, xiulant malevolenta,
semblava fer-se estelles en sa pell.

Ja no té'l Llop la cama trescadora
ni l'uial d'anys enrera blanc i fi;
si del goç ramadé'l lladruc l'astora,
la remor del fullam el fà tremí:

Tres jorns que per sa gola ressecada,
no ha lliscat el consol d'un engrunall!
Tres jorns que'l lladrugueig de la goçade
retruny en ses orelles com un mall!

Prou hi aniría de bon grat al poble
a demanar perdó de són passat
i lloc segur dintre'l corral innoble,
com la bestia més nansa del remat...

Però al poble li couen ses urpades
i, bo o xacrós, el Llop hi és maleit.
De quin gust s'hi farían a pedrades
al vèure'l arribar vell i atuit!

Amb quin goig a la plaça hi penjarían,
dalt d'un pal, el séu cós fet un garbell,
i amb quin braó'ls mastins s'hi aferrarían
fins a fer-ne tiretes de sa pell!

Així pensava'l Llop, cua entre cames,
clapat de broça'l pèl llanós i las,
al fons d'un corriol cobert de rames,
aixecant-se i caient a cada pas.

La boira pels cimals s'atapaía;
entre grisalles d'or finava'l jorn...
i'l Llop mandrosament s'escabullía,
sens altra companyía
que un vol de corbs glatint a són entorn.

EVELI DORIA I BONAPLATA

El primer accèssit l'obtó la poesía «Cobles d'amor inefable», de la qual n'és autor En Claudi Omar i Barrera.

El según accèssit el guanya la poesía «Diáleg autumnal», d'En Manuel Manén Cisa, que no's presenta a recollir el premi.

Englantina d'or

Resulta guanyadora de la «Englatina d'or», la poesía «Esplai» de la que n'és autor el canonge doctor Jaume Collell.

La llegeix el mateix autor i és molt aplaudida.

Heu's-la-aquí:

Esplai

Agosarat, en plena adolescencia
arribava un bell jorn a Montserrat,
i'l secret misteriós de ma existencia
sobtadament aquí'm fou revelat.

De la divina Fè les grans certeses
de mon esprit estel indeficient,
de la Patria les lluites i grandeses,
la llengua viva i forta de sa gent;
el geni de la raça catalana
segellat per la ma del mateix Déu,
tot m'entrá al cor amb força sobirana;
fou Montserrat l'apocalipsis meu.

Des de llavors ma pensa i ma memoria
en eixos penyalars feren son niu
i del Cenobi la gloriosa historia
foren per mí records de parentiu.

L'Imatge que l'unció de dèu centuries
n'ha fet el numen de la llar pairal,
d'aucells i d'escolans gaies canturies
i la nocturna «Salve» monacal:

del rocam les figures capritxoses
com de geganta de boira encaputxats,
la sentor de les herbes oloroses
i'ls ombrius tots de flors encatifats;

serenes nits d'ensomnis delitosos,
alegre clarejar dels dematins,
els jorns, com de topaci, lluminosos
i'ls cap-vespres rosats i purpurins;

tot lo que's llum i vida i harmonía,
de la sacra montanya etern encís,
amb onades de mística alegría
ompliren el meu cor anyoradiç,

Quan l'atzar m'ha portat a terra llunya
la sagrada visió m'ha acompanyat,
i corrent pels indrets de Catalunya
en l'horitsó jo cerco'l Montserrat.

Cent voltes hi he vingut per renovar-hi
de ma Fé i d'amor patri el tribut,
i ara, ja vell, quan entro al Santuari
hi retrobo la meva joventut.

Oh joventut tan plená i sadollada
d'il-lusions i records montserratins!
oh joventut, tota ella consagrada
a enfairar nostres cors vers eixos cims!

Jo hi som pujat en hores de tristesa
a cercar-hi el bàlsam goridor
i en les lluítes ardents de jovenesa
a reprempar l'esforç triomfador.

A voltes m'és plaent també pujar-hi
solet, amb lo bordó del pelegrí,
i perfumar les denes del rosari
l'espígol esbrotant i'l romaní.

I a l'entrar en el Temple on la Madona
és honrada amb un culte perennal,
la dolça essalforeta m'acarona
que'l fill sent a la falda maternal.

Ubriac de goig, he vist en grans diades
abocar-s-hi com rius les processons,
ressonant els cimals i fondalades
amb la remor de càntics i oracions.

I reis i princeps i prelats famosos
han tornat a fressar eixos camins,
i novells virolais harmoniosos
als llavis han florit dels pelegrins.

Així en bells aplecs i romeríes
ma vida s'ha esmunyit sacerdotal,
i resant i cantant per eixes víes
hem refet de la Patria l'ideal.

. . . . . .

¡Que'm plau veure trescar per les collades
les parelles de nuvis enjoiats.
que seguint la costum d'etats passades
vénen aquí per fer-se ben casats!

Veient després a la gentil parella
baixar del camaril dant-se les mans,
m'apar que s'hagen dit a cau d'orella:
«si'n serán nostres fills de catalans!»

ENDREÇA

Ma llengua al paladar quedi agafada,
que mon braç reste sèc, enarcarat,
i la sanc de mes venes congelada,
si de tu m'oblidés, oh Montserrat!

El primer accèssit s'adjudica a la poesía «Les terres tristes» de la que n'és autor En Ferràn Agulló i Vidal, qui no es presenta.

El según accèssit el guanya la poesia «Flor de llegenda», de la que n'és autor En Antoni Martí Montenys:

El tercer accèssit s'adjudica a la poesía «L'ombra d'En Monturiol» de la que n'és autor En Felix d'Altamira, qui no es presenta.

Viola d'or

El premi corresponent a la «Viola d'or» se adjudica a la poesia «Les veus dels morts» de la que en resulta ésser autor En Frederic Rahola.

Es llegida pel séu autor i és molt aplaudida.

El secretari del Jurat diu que havent guanyat tres premis ordinaris el senyor Rahola déu ésser proclamat mestre en gai saber en virtut de lo que disposa el reglament.

La Victor Catalá proclama mestre en gai saber a En Frederic i el públic respón amb una ovació.

La poesia de la «Viola» és la següent:

Les veus dels morts

Es la nostra vida un lligam de vides,
lo que fou traginen i lo que serà;
de llarga cadena que no té pas mides,
un'anella i fòra és el cós humà;
cada cor soporta les cent embranzides
d'aqueixa cadena de plaers i dissorts,
que té flors i punxes, petons i ferides,
que té nostres morts.

Escoltant a voltes, a la nit callada,
un remor s'aixeca, sotil i suau,
murmuris qu'escampa la feble ventada,
accents misteriosos que vessen la pau.
Entorn nostre giren com una volada
de lleus papallones, que porten records;
és un batec d'alos de fressa apagada,
són les veus dels morts.

Quan les fulles seques cauen corferides.
son frec per la terra se trasmuda en plany;
quan els nius s'esquelxen, en les migpartides

branques s'ou a l'hora com un plor estrany;
en les torrenteres bleixen dolorides
les mates rompudes i'ls canyars colltorts;
d'arreu ixen queixes, no per tots sentides,
són els clams dels morts.

En les nits serenes que té l'hivernada,
quan els astres lluen sense cap entel
i la terra dura s'omple de gebrada
i'ls esguarts s'enlairen preguntant al cel,
enmig del silenci de la nit glaçada
s'aixequen complantes que clamen conhorts,
sonen a dins nostre com la no oblidada
veu de nostres morts.

Darrera la boira, que per les rieres
bo-i arrocegant-se llisca fins al plà,
sembla que s'hi amaguin colles passatgeres
de gent que amb veu baixa se senten parlà;
són parau es tendres i veus manyagueres
que ploren les runes dels finits acords,
ressò de paraules d'altres jorns rialleres,
són planys dels morts.

A la primavera tebia i perfumada
quan embauma l'aire al cor i als sentits,
confós amb els xiscles de tanta nfada
per entre les fulles dels rosers florits,
els batecs retornen al cor de l'aimada
que l'aimant anyora amb dolços transports,
sospirs de la verge, soleta enterrada,
recances dels morts.

Entorn de les terres que foren un dia
els camps de batalla de sang amarats,
prop del mar que guarda, plè de gelosía,
les naus enfonzades i'ls pobrets negats,
crits fondos d'angoixa i pregs d'agonía
suren dolorosos com vivents recorts;
qui sab escoltar-los els sent nit i dia,
són les veus dels morts.

Nostra vida arrela en coses estades,
en els clots de cendra dels qui'ns han deixat,
guarda les reliquies de passions passades,
les malevolences dels qui'ns han odiat.
El sol que senyalen les nostres petjades
i'l cel que'ns domina són el séus soports:
l'empeny la celistia de noves diades
i l'ombra dels morts.

Es la nostra vida un lligam de vides,
lo que fou traginen i lo que serà;
de llarga cadena que no té pas mides,
un'anella i fòra és el cos humà;
cada cor soporta les cent embranzides
d'aqueixa cadena de plers i dissorts,
que té flors i punxes, petons i ferides,
que té nostres morts.

El primer accèssit l'obté la poesía «Els foguerons de Santa María la Major», de la que n'és autor l'Andreu Canisar Noguera, del seminari de Mallorca.

El segón accèssit l'obté la poesía «Cant de victoria», éssent-ne autor En Xavier Carbó Maimí, pbre.

El tercer accèssit s'adjudicá a la poesía «Diumenge de Rams» i és el séu autor l'Indel Castells.

Cap d'aquest autors es presenta a recollir el premi.

En honor d'En Picó i Campamar

Seguint la costum establerta, havent mort En Picó i Campamar que era mestre en gai saber, En Josep María Roca llegeix la poesía «Ferrán V...» El públic acolleix amb una ovació la lectura, rendint així homenatge a En Picó i Campamar.

Copa artística

El premi de la «Copa artística» que s'otorga a la millor prosa presentada a concurs la guanya la composició «La congesta», de la qual n'és autor En Josep Roig i Raventós.

L'accèssit el guanya la composició «En crema» resultant-ne autor En M. Vilá Dalmau. No's presenta.

Premis extraordinaris

Els premis extraordinaris creats pel Jurat els guanyen les composicions «Esqueix» i «El gentil pressentiment» i «De la costa brava» de les quals en són autors En Gírbal Jaume, En Joán Draper i Ramir Torres Vilaró. Els dos primers no's presenten a recollir el premi. El treball del tercer premi és llegit pel senyor Folch i Torres.

L'accèssit a aquests premis l'obté la composició «Elogi d'un camp llaurat», original d'En Marián Manén Cisa, que no's presenta.

Discurs de gracies

El mantenedor, En Lluís A. Pagés, del Llenguadoc i director del diari «Le Télégramme» de Toulouse, llegeix el discurs de gracies.

Diu el següent:

Senyora, Excel·lentíssims senyors, dames i cavallers:

Al pendre la paraula en aquesta magna assamblea, en la Festa Nacional de les lletres catalanes, si vos tinc que ésser franc, més fort que'l sentiment natual de confusió, és el sentiment de joia i d'orgull que experimento; i no dubto pas que tal ha sigut l'intenció del Consistori dels Jocs Florals a l'invitar-me a pronunciar el discurs de gracies en aquest acte solemnial.

En primer lloc heu tingut la delicadesa de recordar-vos, senyors, que'l diarí francés que més estimo ha sigut sempre un esforçat campió de les reivindicacions regionalistes. Després m'heu recordat, amb una gracia adquirida a l'honorar-me amb el títol de mantenedor, que un llenguadocià no és pas un estranger a Barcelona.

Després del vostre gesto d'aculliment, amb paraula amiga m'heu autoritzat a remerciarvos en la llengua llemosina, la dolça parla dels meus pares. En fi, havent sabut que assistint en 1916, en aquesta mateixa sala que és un temple, a la festa de la qual avui es repeteixen els actes seculars, vaig combregar de cor i d'esperit amb vosaltres en el culte de la mateixa bellesa.

No solament hem sabut, senyors, més encara heu sentit, quan a la vetlla del 7 de maig en la intimitat del sopar tradicional, us vaig dir senzillament, però amb l'emoció pregona d'una ánima que acaba d'encontrar-se amb ànimes d'una alta qualitat, la revelació que fou per mi l'espectacle de vostra literatura, de vostres arts, vostra ciencia, vostra industria i de vostres bells oficis.

Des d'aquella diada, il·lustres confrares, vaig ésser corprès per l'admiració i l'amor a Catalunya. Des d'aquell jorn, m'heu donat dret de ciutadanía en vostra capital.

A aquest amor de vostre país, hi estava predestinat. Vincles familiars m'unían ja al Rosselló. El record trist i dolç a la vegada de un pare des de fa temps plorat—ailàs!—me lligava encara més a Perpinyá, a Rivesaltes, a Port Vendres, a Sallagosa, a Montlluis, en fi a Barcelona mateix, ciutats i viles que ell visità sovint i que tant aimava per llurs vives colors a llur ferrenya severitat.

Més la força misteriosa i potent que puja de vostra terra, aquest encís i aquest vigor barrejats en l'aire que aquí es respira en vostre cel, en vostre sol, en vostres veus i en vostres ulls, aqueixa seducció de la raça quí va ensemps de sa gracia física i de sa esperitualitat tan noble, tan rica, tan clàssica, tot això, jo ho ignorava l'any passat. Des de llavores ho sento—i avui aquí me teniu, plè de devoció a vostres plantes, senyora, vos quí, de tan real manera, personifiquen la alta, graciosa, brillant, laboriosa, i sempre jove Catalunya! (Grans aplaudiments).

Jo vos porto senyora, com flor meravellosa que sou de poesía, de beutat, i de virtut, desclosa en el jardí de la nova Hesperia, l'homenatge d'una vila i d'una regió. Humil missatger de Clemencia Isaura i modest deixeble d'En Frederic Mistral, jo vos saludo, en nom nostre Llenguadoc, el del cel d'or, i de nostra Provença, la de l'a zur.

Molts dels quí, dins la «Coupo santo», present dels trovadors de la Catalunya renaixenta, beguerem la mel i el vi dels poètics encantaments, móits d'aquests tendres fills de nostra terra ben aimada són morts, senyora en defensa d'un Ideal de Justicia i de dolcesa que és vostra i el de vostres súbdits, vos saluden també aqueixos cavallers del «Dret», aqueixos nous creuats, aqueixos «llatins» qui han deturat, no tan sols com antany la cimitarra i la mitja-lluna, més encara la teia, la massa, la bomba incendiaria, el llquit inflamant i l'aucellot de bec encorvat i d'orpies ensagnades. Vos saluden, i llur salud vai més que'l nostre, car ells són en realitat més vivents i infinitament més eloqüents que nosaltres.

No ploreu pas per ells, sepultats i ja ressucitats en la gloria; però, si, volgueu inclinarvos pietosament, vos, per a encarnació de Catalunya, envers una llur mare adolorida, envers la França, germana del nostre reialme, sempre, envers la França qui sofreix i qui vol, ella, ésser aconhortada. (Aplaudiments.)

A continuació llegeix un parlament escrit en llenguadocià en el qual evoca els passatges principals de l'«Atlàntida» d'En Verdaguer.

Fa l'elogi del renaixement literari i artístic.

Parla novament dels voluntaris catalans i fa un pararel de l'acció conqueridora dels soldats d'En Jofre el Pelut amb els d'En Joffre de Rivesaltes (Grossa ovació.)

Un incident

Quan el senyor Pagés acaba de pronunciar aquestes paraules que són acollides amb grans aplaudiments, se senten algun xiulet i algun crit móltdispersos entre la gran sala del Palau.

El públic de moment protesta, perque els pertorbadors no insisteixin.

El senyor Pagés segueix llegint el séu entussiasta discurs i quan parla de que'ls pobles que tenen llengua propia tenen dret a la llibertat, esclaten nous grossos aplaudiments. Els esmentats pertorbadors tornen a protestar, però de manera estúpida, perqué essent tots de dalt del segón pis. és impossible que hagin pogut entendre les paraules d'En Pagés que per ésser escrits en llenguatge que no ens és conegut es fa difícil entendre'l.

Però l'estupidesa dels pertorbadors arribá al límit que protesten solament perquè és un provençal qui llegeix el discurs de gracies i la seva germanofilía els impideix tolerar que a la nostra ciutat es diguin afirmacions tan nacionalistes fetes per un estranger, que compronem no haginde tolerar els aimants de la «integridad de la patria», però no senyors que per vergonya seva es deixen dominar per les seves passions que arriben al límit de negar a un francés l'hospitalitat i la cortesía que tots tenim pels demés subdits de tot arreu.

Aquest procedir inqualificable dels insolents pertorbadors provoca en el públic una indignació tal que'l Palau de la Música Catalana, bull de la ira que ha fet explotar les impertinencies de quatre mal educats.

Feia poca estona que la Victor Catalá, amb paraules magnífiques, combatía la mal criança i la mala educació de móits catalans. Aquells mal educats segurament que no varen sentir aquelles paraules perquè d'altra manera elles haurien estat prou per a aplacar les más baixes passions.

Alguns joves entussiastes que's troben entre el públic s'encarreguen de donar el càstig que's mereixen els insolents pertorbadors.

Mentres tant les ovacions se succeeixen i ressonen varis crits de «Visca la llengua catalana», «Visca França», «Visca Catalunya», que són contestats i aplaudits...

L'incident ha donat lloc no més a que algunes senyores espantadisses abandonessin el local. però encanvi ha donat motiu a que'l públic donés una prova palesa de quines són les seves convicccions, que no són més que de amor i desig d'unió de tots els catalans, i de homenatge a la gloria conquerida per la França, la nació llatina germana nostra.

El senyor Pagès que havía estat una estona sense llegir esperant que'l públic reprengués la calma, a l'anar-se fent aquesta acaba de donar lectura del séu discurs i al finalitzar és objecte d'una entussiasta ovació i de la felicitació efusiva de tots els que's trobaven presents a l'estadi presidencial.

Final

L'alcalde diu que queda closa la festa.

La Banda Municipal i les orgues del Palau executen novament les seves marxes.

La reina de la festa, de braç del senyor Durán i Ventosa i la presidenta dels Jocs de braç del senyor Puig i Alfonso, junt amb els demés de la presidencia abandonen el local en mig d'ovacious.

Un cop al carrer, en els cotxes que abans havíen vingut i anant davant una escolta de municipals d'a cavall es dirigeixen vers l'estatua d'En Pau Claris,

Al carrer un grup canta «Els Segadors» i molts dels concorrents es dirigeixen a l'acte de la inauguració de l'estatua d'En Pau Claris.

L'estátua d'En Pau Claris

Acabada la ceremonia dels Jocs Florals la comitiva oficial, el Jurat, la reina de la festa junt amb els autors premiats que hi han assistit a més dels socis del Consistori dels Jocs, es trasladaren al Passeig de Sant Joan, al costat mateix de l'Arc del Triomf, a l'objecte de descobrir la estátua d'En Pau Claris que ha estat enclavada en el lloc que abans hi havía En Rafel de Casanova.

La cerimonia fou presenciada per molt públic, bona part del qual havía vingut dels Jocs Florals.

Al moment de descobrir-se l'estátua esclatá una ovació.

A continuació, el senyor Durán i Ventosa digué que poques vegades com aquesta l'Ajuntament complía amb un deure que tenía contret des de molts anys i era el d'erigir una estátua a En Pau Claris, que feia falta en la llista dels nostres monuments.

La memoria d'En Pau Claris, capdill representatiu de la nacionalitat catalana en els moments més crítics per a llur existencia, no és prou coneguda. Pels séus mèrits hauría d'esser-ho més. Ell tingué la sòrt de tenir la popularitat del séu poble, amb motiu del governament del mateix. La popularitat és el lloc més difícil d'ocupar, però el president de la antigua Generalitat de Catalunya, la va obtenir en el segle XVII,—en moments en que començava a sobrevenir la desgracia per Catalunya. En aquells moments la sobiradía es va poder salvar, encara que per pòc temps.

En Pau Claris fou el tipu representatiu de la llealtat, que la va conservar sempre amb tots aquells que tenía obligacions que complir. Recordem el séu célebre document, el memorial d'agravis adreçat al rei amb motiu de les vexacions que's feien a Catalunya i dels danys que d'aquests mals tractes en rebía Castella. En Pau Claris fou lleal en complir els juraments que tenía fets al rei i a Catalunya. Però quan no fou possible guardar aquests dos juraments, no va vacilar en que dels dos havía de guardar el de servir a Catalunya. Trencat el jurat pel Govern d'Espanya En Pau Claris, va sostenir el de Catalunya.

En Pau Claris és un exemple pels qui desempenyen càrregs públics a Catalunya. Els temps han canviat; les lluites d'ara no són com les d'abans, però de lluites ara i abans n'han existit. Si mai nosaltres ens trobessim amb un d'aquests moments, sapiguem que hauríem de mantenir el seny i la dignitat del càrreg, sense oblidar els drets i els devers de defensar a Catalunya. Ell ens ha ensenyat que sempre que davant de nosaltres se'ns presenti un dubte, la decisió l'hem de pendre en favor del poble que representem.

El discurs d'En Duràn i Ventosa és móltaplaudit.

Seguidament declara inaugurada l'estàtua que és obra de l'escultor Atxé.

La comitiva abandona el lloc dirigint-se cap a la Mercè com ès costum de tots els anys.

El públic va permanèixer bona estona contemplant l'estàtua.

EL SOPAR

Al vespre, seguint la costum de tots els anys, el Consistori dels Jocs Florals, el jurat, els poetes premiats i la reina de la festa, acompanyats de varis amics, entre ells móltes senyores, es varen reunir tots plegats en banquet íntim a la Maison Dorée.

La Redacció i l'Administració de EL POBLE CATALÁ han quedat instal·lades al carrer Duc de la Victoria, 10 principal

Vins marca Clariana Blanc fi — Claret suau — Negre de taula — Vi verge per a delicats d'estómac

a 0'45 botella

De venda als principals establiments.
Dipósit a Barcelona: Rambla Catalunya, 95. Teléfon 357

LA POLITICA

A Espanya reprisem amb sovintesa la historia d'aquell home inversemblant que sempre feia tard a tot arreu.

La gent se descomparteix en intervencionistes i neutrals ara que justament no podem ésser amb honestitat ni una ni altra cosa.

Ara també el senyor Alfred de Vincenti proposa la organització d'un «zolwerein» amb Lusitania i les repúbliques novo continentals de parla castellana. Ara justament que les circumstancies bèliques no ens permeten arranjar les qüestions d'economia interior adhuc en el cas extraordinari de que'n tinguéssim ganes.

L'Amèrica está gairebé afamada i d'Espanya ni en cal parlar. Portugal s'hi troba móltbé en la guerra i difícilment faria tractats amb un neutral tant sospitós com és l'Iberia.

El «zolwerein», que proposa el senyor Vincenti, no solament está móltencertat sino que en aquestes planes és on potser ha tingut el séu més fervent patronatge. Ara mateix, des dels començos de la guerra aqueixa hauría d'haver estat la preocupació capdal dels nostres ministeris; això ens hauría estalviat móltes miseries interiors i móltes vergonyes internrcionals.

Però, potser és un xic massa tard per a aqueix comés. L'unió duanera s'estableix entre paissos que tinguin normalitzades les duanes, que ofereixin una solvencia de caràcter moral al menys, entre pobles quina economia no visqui de precari, on la producció tingui una valúa reial i una garantia de capacitat, on els factors nacionals obeeixin a una disciplina i a unes lleis orgàniques...

I Espanya no té res de tot això. I de la mateixa manera que ens sentim covards per manca d'armaments davant aquesta guerra colossal, ens sentim també febles per a les futures lluites econòmiques.

* * *

«Catalunya»

El Concell Directiu de la Joventut Nacionalista del Districte V (Asalto, 16), celebrará reunió ordinaria avui dilluns, dia 7, a les 10 de la vetlla.

L'Unió Catalanista

La Junta Permanent de l'Unió Catalanista enterada de l'incident promogut dins la Comissió d'Aixamplis pels elements inadaptats a la nostra vida espiritual, ha comunicat al senyor Duran i Ventosa que, per damunt el sentiment causat per çò que d'aital incident se n'és esdevingut, ha vist amb vera satisfacció la defensa dels drets de la llengua catalana que de la minoría regionalista té esment de que ha efectuat.

Igualment la J. P. ha significat al senyor President del Directori del Partit Republicá Catalá haver vist amb gust la formació de aquella modalitat del pensament cetrifuc catalá, fent constar alhora sa felicitació per la aprobació efectuada per l'Assamblea del citat partit relativa a la Mancomunitat i Governament de Catalunya, tota vegada que la idea de dotar nostra Patria d'un instrument de govern propi per a disposar democráticament i lliure del destí interior de Catalunya, constitueix el principi fonhmental de la Unió.

Pels presos polítics i socials

La entitat «Escolar Republicana Radical» convida a totes les entitats republicanes i obreres a una reunió que per a tractar de la llibertat dels empresonats per suposats delictes d'ideal tindrá lloc demá, dimarts, a dos quarts de dèu de la nit, a la Casa del Poble del carrer d'Aragó.

Anants i vinents

En l'exprés d'ahir al matí arribaren de Madrid el diputat a Corts senyor Lerroux i el comte de Lavern

TEATRE

TIVOLI.-Benefici de la primera tiple ASSUMPCIÓ BETORÉ.

No pot pas estar queixosa l'excelént artista de les grans simpaties que ha despertat en el públic la seva brillant actuació en el colisseu del carrer de Casp.

Un èxit de taquilla, valiosos regals i ovacions clamoroses, recolli la nit la notable tiple en la funció del séu benefici. La cortina es descorregué infinitat de vegades i la beneficiada es vegé obligada a avençar a primer terme per a donar les gracies al públic, que continuà encara aclamant a la sipatiquíssima artista.

CASIMIR GIRALT

LA QUESTIÓ DE L'ENLLUMENAT

El senyor Vila Marleges contesta

El nostre estimat amic, el digne regidor nacionalista republicà En Enric Vila Marieges ens ha pregat, fins era, que no contestessim a les baixes insidies de la campanya difamatoria que els regionalistes venen sostenint contra ell, amb motiu de la qüestió del enllumenat públic de Barcelona, promoguda a causa de l'actual carestía del carbó.

Sols els pregs seus han pogut aturar la nostra ploma indignada davant de aquella campanya, i sols el propòsit de contestar-la per si mateix, com ens ha manifestat, podía fer-nos restar en el silenci.

Mentrestant el senyor Vila Marieges estava ausent de Barcelono i no podía empendre's aquesta tasca, però ja de retorn es disposa a fer-ho en la forma enèrgica que ès del cas.

Per tant anunciem des d'avui als nostres llegidors que el vinent dijous dia 10, publicarem en el nostre diari un interessantissim article d'En *Enric Vila Marieges* titolat

L'Ajuntament i la carestia del carbó
La veritat dels fets

Ateneu Barcelonès

Avui dilluns dia 7 a dos quarts de dèu de la nit don Eudald Canibell donarà una conferencia pública a l'Ateneu Barcelonés sobre el tema: «Les arts gràfiques a Espanya i a Alemanya».

NOTICIES

EL TREBALL

Avui començarà la novena setmana de vaga forçosa per als cilindradors i la setena per als obrers constructors de pianos, i, per ara, no's veslluma la solució de l'un ni de l'altre conflicte.

El Sindicat de fusters i ebanistes de Barcelona, ha acordat donar-se de baixa, provisionalment, de la Federació del ram de construcció de Barcelono, de la Federació d'obrers en fusta i de la Confederació Nacional i Regional del Treball.

L'import de les cotitzacions que pagaven a dits organismes el dedica el Sindicat de fusters i ebanistes de Barcelona als vaguistes cilindradors, constructors de pianos i cimentistes de Pobla de Lillet.

Els fusters i ebanistes mantindràn la baixa de les Federacions i Confederacions citades, mentre un Congrés obrer no solucioni el conflicte plantejat per l'existencia a Barcelona i son radi de varies Societats obreres de fusters, existencía que es contraria als acords presos en diferents Congresos referents a que en una mateixa població no pot existir-hi més que un Sindicat d'un mateix ofici.

—Per causes contraries a la voluntat de llurs organitzadors, fou sospés el miting de peons paletes havía de celebrar-se ahir al matí [a Sant Andreu.

—A las vuit d'aquest vespre es reuniràn al Passeig Nacional, 4o, els fogainers i mariners que composen el Sindicat «La Naval».

MANCOMUNITAT

El Concell Permanent ha despaxat els assumptes que figuraven a l'ordre del dia de les Seccions de Foment i Governació.

S'acordá fer desseguida la visita d'inspecció i aceptació dels terrenys ofertspel Municipi de Canet de Mar per a l'edificació de la Biblioteca Popular concedida a aquella localitat en virtut de l'ultim concurs celebrat al dit objecte.

S'aprovaren els plecs de condicions amb el compliment de los quals es concedeixen alguns permisos d'obres que afectes vies de comunicació de la Mancomunitat.

Per haver estat declarada deserta la primera subasta s'acordà anunciar nova subasta de l'acopi de grava per a la conservació dels kilòmetros 1 al 6 de la carretera de Collsuspina al límit de Girona en direcció a Viladrau, i dels kilòmetres 1 al 2'670 del troç tercer del camí de Collsuspina a Santa María de Seva, amb subjecció al mateix tipus i condicions de la primera subasta.

S'acordà aiximateix anunciar una subasta de l'acopi de grava per a l'adob dels kilòmetres 1 al 9 amb ramal a Manresa, del camí de Terrassa a Talamanca.

Deliberà i aprová el Concell el text de la comunicació que dirigirà a la próxima Assamblea del dia 14 donant compte dels treballs realitzats des de la seva codstitució.

—Ha sortit cap a Sevilla per assumptes professionals, l'enginyer don Esteve Terradas, cap de la Secció Técnica de Telèfons de la Mancomunitat Catalana.

DEPORTS

El partit celebrat ahir al camp de R. C. D. Espanyol entre els primers teams d'aquest i de l'Atlètic de Sabadell fou guanyat per l'equip realista per dos goals a un, aquest entrat d'un penalty.

—Ahir tingué lloc al camp del Barcelona, el partit anunciat entre aquest club i el C. D. Europa, vencent aquell per quatre goals a zero.

ESPECTACLES

La companyía dramática del Teatre Espanyol de Madrid en la qual figura com primera actriu, l'eminent Carmen Corbeña, començará a actuar al Tívoli, el pròxim dissabte.

Durant la temporada serán donades a conèixer al públic les obres següents:

«El crimen de todos», de don Frederic Oliver, drama que s'estrenará en la vetllada inaugural de la companyía; «La Maja de Goya», de don Francese Villaespesa; «Los maridos alegres», de Paso i Alatí; «La Alcaldesa de Hontanares», de Rincón i Montesinos; el drama de nostre volgut company en la premsa, el prestigiós literat, Adolf Marsillach, «El peso de las centurias».

MUSICALS

L'Associació d'Amics de la Música, celebrará el dia 14 dels corrents al Palau de la Música Catalana, el catorzè concert de l'actual Curs de 1916-17, en el-qual pendrá part l'eminent pianista catalá anys ha no sentit a Barcelona per residir habitualment a l'estranger, En J. Joaquim Nin.

Donada la gran fama de que vé precedit nostre artista, aplaudit i festejat pels públics de tot Europa, és esperada amb gran interès aqueixa sessió de «Els Amics de la Música» en el programa de la qual hi figurarán, a més de diverses obres per a piano sol, els Concerts per a orquestra, número 6, d'En Rameau i el en re menor d'En Joán Sebastiá Bach, l'important part de piano del qual anirá a càrreg del propi En Joaquim Nin.

VARIA

OBITUARI

Ahir, a les vuit del vespre, morí en aquesta ciutat, després de llarga malaltía, la senyoreta Carlota Marsal, filla del conegut comerciant d'aquest nom i germana del nostre particular i móltestimat amic En Ramón Marsal.

La mort de la gentil senyoreta será sentidíssima per totes aquelles persones de la relació i amistat de la familia, que tingueren la sòrt de tractar-la i d'apreciar les singularíssimes qualitats que l'adornaven.

En aquesta casa, entre nosaltres, la desgracia de la familia Marsal ha preduit una profonda consternació. Apenadíssims, amb tot el sentiment de la nostra ánima, acompanyem a la familia Marsal i al nostre volgudíssim amic Ramón, en el dolor que'ls afligeix.

Els nostres sentiments com unes sempreVives, com unes crisantemes, sobre el còs ja inert de la malaguanyada senyoreta.

—**FABRICA RELLOTGES GIROD, Ferrán, 30.** — Compostures de rellotges de totes classes.

—Relació dels objectes trobats i depositats a la Secció de Majordomía:

Una máquina per a trinxar carn, un fanal per a automóbil, un sombrero de castor per a cavaller envolicat en un debantal banc, una borsa de seda negra contenint un mocador dinor i un mirall, una cartilla de la Caixa de Fensions per a la Vellesa, un portamonedes de pell negra amb un llavero i céntims, un mocador amb set parells de mitjes per a senyora.

Lo que s'anuncièm en virtut de lo disposat e l'article 615 del Còdic civil.

Arxius, Museus i Biblioteques

ARXIUS:

Episcopal: Palau Episcopal.

Municipal.—Obert de les dèu del matí a la una de la tarda i de les quatre a les set de la tarda: Casa de la Ciutat.

De la Catedral: Plaçá de la Catedral.

De la Corona d'Aragó: Carrer dels Comptes de Barcelona.

De Protocols: Notariat, 4.

Del Reial Patrimoni: Palau de la Diputació.

De l'Universitat: Edifici de l'Universitat.

MUSEUS:

Artistic i Arqueològic de Barcelona.—Obert de les nou del matí a la una de la tarda i de les tres fins a posta de sol. Palau Reial del Parc.

Provincial Arqueològic.—Obert de les onze del matí a la una de la tarda Capella de Santa Agueda, Plaça del Rei.

D'Arquitectura: Escola d'Arquitectura. Según pis de l'Universitat.

D'Historia Natural «Martorell»: Al passeig de les Magnolies del Parc.

Especial de Mineralogia, Petrografía, Paleontologia i Conquiliologia, de la Societat de Ciencies naturals «Club Muntanyenc», Primcesa, 14 primer. —Obert de 11 a 13 i de 17 a 23.

D'Historia Natural de la Academia de Ciencies i Arts: Rambla dels Estudis, 9.

D'Historia Natural de l'Universitat: Edifici de l'Universitat.

BIBLIOTEQUES:

Biblioteca de Catalunya. (Institut de Estudis Catalans).—Palau de la Generalitat, oberta de deu a una del matí i de cinc a vuit de la tarde.

Del Seminari Conciliar.—Oberta de les deu del matí a la una de la tarde: Universitat, 2.

De l'Academia Provincial de Belles Arts (especial d'Art).—Oberta de les onze del matí a la una de la tarde, Segón pis de la casa Llotja.

Academia de Ciencies i Arts.—Oberta de les tres a les sis de la tarde. Rambla dels Estudis, 9.

Dels Museus Artístics (especial d'Art).—Oberta de les deu del matí a la una de la tarde. Museu Arqueológic. Palau Reial del Parc.

De l'Escola de Belles Arts (especial d'Art).—Oberta de les set a les nou del vespre. Per als alumnes: Segón pis de la casa Llotja.

De l'Hospital Clínic.—Oberta de nou a una.

De l'Escola d'Arquitectura: Segón pis de l'Universitat.

Biblioteca del Consell de Pedagogia. —Oberta de 9 a 13 i de 15 a 19 tots els dies feiners, i de 11a 1 3 els diumenges, Urgell, 187.

Ferrocarrils

COMPANYIA DELS FERROCARRILS DE M. S. A.—Kilómetres en explotació: Xarxa antiga 2,945. Xarxa catalana 719. Tota la Xarxa 3,664.

Ingressos dels dies 1 al 10 de Mars

	1917 PTES. CTS.	1916 PTES. CTS.
Xarxa ant.	2.712.095.07	2.440.253.97
Xarxa cat.	1.191.455.63	1.000.186.01
Totals:	3.903.550.70	3.440.439.98

DIFERENCIA:

Xarxa antiga	271.841.10	pessetes
Xarxa Catalana	191.269.62	»
Total	463.110.72	pessetes

Ingresos des del 1 Genér al 10 Mars

	1917 PTES, CTS.	1916 PTES. CTS.
Xarxa ant.	19.781.692'11	19.522.545'15
Xarxa cat.	7,837.038'90	6.913.852'09
Totals:	27.618.931'01	26.436.397'24

DIFERENCIA:

Xarxa antiga	464.514'06	pessetes
Xarxa catalana	597.986'67	»
Total	1.182.333'77	pessetes

Barcelona 29 de març de 1917.

El Secretari del Comitè
Josep Plana

HOMBRES

Faltos de energías, nervioso-musculares, impotentes, gastados por abusos de Venus, solitarios, alcohólicos, pesares, estudios, &, viejos sin años, recobrarán las fuerzas de la juventud con el VIGOR SEXUAL KOCH de uso externo. Los medicamentos al interior, al son débiles, estropean el estómago y no producen efecto, y si son fuertes matan la salud. El VIGOR SEXUAL KOCH se vende en las boticas bien surtidas del mundo. Conviene que para determinar el grado de DEBILIDAD se pida á la CLINICA MATEOS, Arenal, 1, 1.°, MADRID (España) el GRÁFICO SEXUAL, y lo recibirán gratis por correo, reservadamente.

Venta en Barcelona: SEGALÁ, Viuda ALSINA, VICENTE FERRER, VIDAL y RIBAS, SERRA PAMIES y otros.

ANUNCIS BREUS

ELS Polvos «Martillo» són completament inofensius per a la salut. No disminueixen ni tallen la suor, però eviten i corretgeixen el «mal olor» dels peus, aixelles, etz.

ELS Polvos «Martillo» eviten les irritacions i escoriacions de la pell, produides per la suor.

AMB els Polvos «Martillo» la suor es neutralitza, sense que disminueixi en rès la transpiració de la pell.

EL «mal olor» de la suor s'evita posant dintre de cada sabata uns pocs de Polvos «Martillo».

METGES i callistes recomanen els Polvos «Martillo».

UNA capsa de Polvos «Martillo» dura tres mesos, i val 2 pessetes; per correu, 2'50 pessetes.

ELS Polvos «Martillo» están de venda en les farmacies: Segalá, Andreu, Viladot, Vicens Ferrer, etz.

ELS Polvos «Martillo» están preparats en el Laboratori farmacèutic Antoni Canals, Diputació, 139, Barcelona. Remitint segell 15 cèntims, rebrá vostè mostra gratis.

GRANS MAGATZEMS

EL SIGLO

Del 7 al 19 de Maig

Exposició i venda de

Novetats d'istiu

I Articles per a Comunió

Vestits, Bates, Bruses, Faldilles, Refajos, Berrets, Sabates, Cotilles, Banos, Mocadors, Camises, Colls, Punys, Corbates Bastons, Trajos i Genres de punt.

Corones, Llassos, Borses, Medalles, Cintes, Tuls, Piqués, Linones, Crespó, Imatges, Devocionaris, Recordatoris i Objectes per a regals de

Primera Comunió

Preus sumament reduits

Galería fotográfica RETRATS artístics i económics

Informació Telegràfica i Telefònica

Servei especial d'EL : POBLE : CATALA

La Guerra

Comunicats oficials

París, 6.—Comunicat oficial francés de les tres de la tarda:

Al nordest de Soissons els alemanys executaren durant la varis contraatacs que foren fàcilment rebutjats.

La lluita ha estat extremadament violenta en la regió de Laffaux, al nord de la granja Froidement i al Nord de Bave-en-Laonois i al nordest de Cemy.

En totes parts els esforços alemanys foren inútils i els assaliants rebutjats per nostre foc i per nostres baionetes.

Hem mantingut nostres avenços, havent-se nostres tropes organitzat en el terreny pres a l'enemic.

Es confirma que les tropes alemanyes sofriren terribles pèrdues tant en els cobats de ahir com en llurs contraatacs d'aquesta nit.

En el Somme totes les operacions efectuades el dia 4 i 5, ho foren coordinades amb les accions de les tropes britàniques, permetintnos apoderar-nos de la major part de la cresta del camí de les Eames sobre un front de 30 quilòmetres.

El nombre de presoners comptate fins ara suma 4.800 entre ells 150 oficials i alguns comandants.

Hem capturat cent canons dels quals alguns de gros calibre.

Violents duels d'artillería al noroest de Reims i a la Champagne.

Hem ocupat un punt de apoi a l'oest del mont Cornillet i rebutjat després de un viu combat dos temptatives contra nostres trinxeres situades a la regió de mont Haut.

Un cop de má enemic cap a la maison de Champagne també fracassá.

Cap acontoixement d'importancia en el restant del front.

Comentaris de la premsa aliada

Carnarvon, 6.—El crític militar del «Gaulois» diu:

Actualment els anglesos disposen de material de guerra, municions i efectins en tals quantitats, que Alemunya mai suposava que arribés el dia en que es vegés obligada a concentrar sols en el front britànic 70 divisions de ses millors tropes, lo que suposa la meitat de les forços alemanyes en el front occidental i aquestes solament tenen que permaneixer en posició defensiva i al mateix temps esforçant-se per a impedtr el metòdic avanç de l'exèrcit anglès.

Clar es que les forços d'Anglaterra i sos dominis superen en molt a les alemanyes que actualment no compten mes que 150 divissions.

El «London Times» diu:

En el front britànic a França veièm ara la conseqvencia de l'atac sobre l'altura de Vimy efectuat el dillus i dimarts de Pasqüa, que ens doná neves posicions.

Des d'allavors per primera vegada en el transcurs de la guerra en el front occidental l'Alt Comanament es dosá compte de l'estat inexpugnable de l'altura de Vimy.

Mentres aquest estigué en poder dels alemanys, les línies alemanyes al est i al rurest podien estar resguardades, però caigué en nostre poder a causa de l'atac concebut pel general Haig el dilluns de Pasqüa i des d'allavors els alemanys en aquesta regió no están en condicious de confiar en ses línies atrinxerades.

Però ara sembla que els alemanys han rebrat ses forçes i tracten de oposar una forresistencia.

Missió confirmada

París, 6.—Les darreres noticies rebudes de Rusia diuen que Herr Brlit Bernstoff ha sigut dat al Quarter General, havent-li encarregat una important missió per als paisos aliats.

El nou Gabinet grec

Atenas, 6.—El nou Gabinet ha quedat constituit de la següent forma: senyor Zaimis, presidencia i Negocis estrangers; senyor Negris, Governació; Sidorikis, Justicia; Ralus, Comerç; Galligas, Hisenda; professor Eginitis, Instrucció pública; capità de fragata, senyor Archiropoulos, Marina; Demerdjis, Comunicacions; el governador del Banc Nacional, senyor Drossopoulos, Aprovisionaments; coronel Charalambis, Guerra.

L'acció aeria

Paris, 6.—La nit del 3 al 4 i la següent, esquadretes franceses bombardejaren, tirant 8.500 kilos d'explosius sobre els establiments militars, estacions i vivaques i fàbriques de Hagorndauge.

Es registraren varis incendis als llòcs objectes del bombardeig.

El dia 4 els pilots francesos abateren tres avions alemanys.

Aparella d'un nou sistema, abateren un quart avió enemic.

Els quefes anglesos

Paris, 6.—El mariscal Douglas Haig, acompanyat de Robertson i de l'almirall Jelicoe, assistí a les conferencies que's celebren a Paris sobre la direcció de les operacions.

Telegrama regi

Carnarvon, 6.—El rei envià el següent telegrama a l'oficial que manava les tropes del darrer transport quej anaba amb el «Ballarat»:

«He rebut amb satisfacció la noticia del admirable esperit de disciplina i el valent comportament desplegat per tots els oficials sots llur manament en el darrer i perillós aconteixement. imitant així al mar les haçanyes de llurs germans en terra.»

Contra la campanya submarina

Carnarvon, 6.—El «Daily Chronicle» comunica amb data 5 de maig des de Nova York:

Ha sigut general l'acord entre les comissious franco-britàniques i el Govern nortamericá, amb respecte a la situació de la guerra actual i la direcció per a les mides immediates que han d'esser preses pel Govern de Nort-Amèrica.

El Govern nort-americá farà els séus majors esforços per a vencer la campanya submarina.

Segons el Govern esmentat, els pocs mesos pròxims serán vitals per a Alemanya i tal vegada decisiu.

Heu's-aquí els extractes del plan general:

Primer. Garantía a França i Anglaterra de que no estarán privats de l'aprovisionament de queviures i d'altres articles importants.

Segón. El Govern nort-americá ha de pendre mides per a rompre el bloqueig, eliminant els submarins de les costes dels aliats.

Tercer. Un elevat creixemeut dels aprovisionaments de queviures fins el final de la guerra lo mateix si aquesta dura dos o més anys.

La guerra contra els submarins alemanys

Carnarvon, 6.—El «Morning Post» a Wasgington crida l'atenció per un articlo escrit amb grans carácters i que ocupa quatre columnes de la primera página del periòdic «New York Sun», en el qual son propietari Mr. Munsey, declara que'l suprem deure dels Estats Units, és la supressió dels submarins alemanys.

Ilusions alemanyes

Carnarvon, 6.—El «Morning Post» diu:

«Tant el reichstac, com també la premsa alemanya, está informant al món amb respecte a les condicions per les quals Alemanya espera fer la pau, però encara es tracta d'una pau victoriosa

La victoria es dauría conseguir per mitjá dels zeppelins i ara está assegurada pels submarins.

Candidat triomfant

París, 6.—En les eleccions llegislatives ha sortit triomfant el candidat Hughes.

ESPANYA

(De 9 matt a 12 nit)

Carbó.-Arribada de náufregs

Santander, 6.—A les sis de la tarda ha entrat en aquest port el vaixell vasc-cantábric «Izaro», primer vapor arribat a Espanya dels detinguts en els ports anglesos.

Porta 1.480 tonelades de carbó.

Té el casco pintat amb grans quadres de color roig i plom, condicició imposada pel Govern alemany per als vaixells espanvols que's trobaven a Anglaterra abans del bloqueix.

A les 8 hores de navegació es topá amb un comboi de pesquers que fugíen dels submarins.

L'«Izaro» porta a Santander náufregs del veler espanyol «Velvenamen» perdut fa temps a causa del temporal.

Aquestos náufregs sofriren horribles penalitats per no haver pogut recollir els queviures del vaixell perdut.

S'alimentaren durant algún temps d'algas masines, i un tripulant negre va morir de fam; un altre amé gréus ferides ha ingressat a l'hospital.

Els tripulants de l'«Izaro» conten que a Anglaterra sortíen custodiats pel soldats.

Els submarins alemanys

Santander, 6.—Procedent de Cádiz ha arribat el vaixell «Cabo Silono» que fou detingut per un submarí enfront a Sant Cipriá.

Conten els tripulants que s'apropá a ells un sumargible demanant-los periòdics espanyols el capitá els hi entregá, rebent en canvi, com obsequi dels alemanys cigarrets.

Certámen literat

Ferrol, 6.—En el teatre Joffre s'ha celebrat el certámen literat.

Presidiren l'acte l'arquebisbe de Tarragona i el bisbe de Mondoñedo.

Assistiren totes les autoritats i nombrós público.

Obtingué el primer premi don Julio Pastor.

L'arquebisbe de Tarragona pronunciá un eloquent discurs.

Banc d'Espanya

Madrid, 6.—El bqlanç setmanal dona el següent resultat:

Or, augmentat, 13.265,315,46 pessetes.
Plata, disminuit, 5.679.256,11.
Bitllets, augmentat, 30.066,125.
Comptes corrents, disminuit 14.424.816,88 pessetes.

D'Instrucció pública

Madrid, 6.—Ha sigut nomenat director de, la Escola graduada de Llagostera (Girona) don Miquel Crespo.

—Per haver mort donya Natalia Muñoz, professora de la Normal de Cádiz. han ascendit entre altres professores, donya Angela Vallut, de la Normal de Barcelona.

—S'ha concedit un mes de llicenbia a don Antoni Jublas Gonzalvo. catedrátic de l'Institut de Lleida.

—Ha sigut nomenat don Pau Martí professor interí de la Escola de Náutica de Barcelona.

Concurs

Madrid, 6.—Per la Direcció general del Institut Geográfic i Estadístic s'ha obert un concurs per a proveir entre topógrafs quatre places d'auxiliar de Metereología dotades amb 1.500 pessetes, en les condicions que senyala el Reial decret de 7 de febrer de 1913.

Els aspirants, que no han d'excedir de trenta anys, deuràn presentar les instancies en la Direcció en un plaç de quinze díes.

La supressió de les reválides

Madrid, 6.—Ha celebrat sessió el claustre de catedràtics de la Universitat Central, per a ocupar-se novament del Reial decret sobre reválida.

S'acordà per unanimitat una respectuosa exposició dirigida al quefe del Govern, solicitant la derogació del Reial decret corresponent a la llicenciatura.

Millores de Correus

Madrid, 6.—Ha començat l'establiment de buçons per a la correspondencia ordinaria, en els difetents carrers de Madrid.

«La Gaceta»

Madrid, 6.—Publica la «Gaceta» entre altres les següents disposicions:

Prohibint la exportació de pastes per a paper i de paper cartró i cartulina, a excepció del paper fabricat a má, paper per a cartes i sobres, de fumar i paper per a embolicar fet amb palla.

També s'exceptúa el cartó llabrat.

—Declarant que poden admetre's facturacions majors de 50 kilos per a Hendaya i Cerbere amb autorització i sempre que compleixin lo disposat en la Real ordre de 24 de abril darrer.

Discursos del rei

Sevilla, 6.—Tenen especial interés els discursos que'l rei ha llegit en els dos actes que ha publicat.

En la sessió de clausura del Congrés de Agricultura va dir el rei:

Assamblees com aquesta desperten un optimisme alentador.

Els homes de valor saben que l'historia la escriuen sols uns quants el·legits i no tots els que integren la patria.

Per això la tasca dels arquitectes es digna d'elogi, jd que amb ses obres fan que passin a la posteritat els monuments que aixoquen, que recorden sempre les glories i grandeses dels temps en que viuen.

En paragrafs eloqüents diu el Rei que quant el progrés tracta de substituir lo nou per lo vell, deuen conservar-se les obres de art.

Elogia a Sevilla, una de les ciutats—diu—de més carácter i d'art més esplèndit.

Excita als arquitectes a continuar sa obra, dient que avui que gran part del món es dedica a la devastació i a la ruina és més necessari que mai el concurs i els entussiasmes dels arquitectes.

Acabá son brillant discurs amb les següents frases: En els actuals i difícils moments la energía d'Espanya es manifesta en obres que corresponen a la neutralitat en que vivim, en les que palpiten els llegítims desitjos i les esperances del pais.

Les vostres tasques, digué al final del séu eloqüent discurs, seràn grates a Deu i útils als homes. Us dono l'en-hora-bona, amb el de la nació entera.

En la inauguració del Congrés de Ciencia llegí el rei un altre brillant discurs.

Digué don Alfons que no sols hi hà que mantenir la integritat del territori material sinó la del territori espiritual.

Aludí a Espanya que ha sabut mantenir la neutralitat per al desenrotllo de l'obra científica.

Quant arribi l'hora de la pau, seguí dient S. M. podrá Espanya dir a les nacions beligerants:

«Mentres vosaltres us entregaveu a la guerra més encarnisada nosaltres treballavem por una pau ferma i duradera.

Mentres lluitaveu amb encarnisament Espanya fou guardadora fidel dels atributs de la pau.

El director de l'Universitat de Oporto, saludà al rei en nom de son país, elogiant la tasco que'l rei realitza en referencia dels beligerants i que porta la felicitat a moltes llars.

El senyor Dato, pronunciá un discurs brillant que versá sobre socialisme científic.

Fou vots per què després de la guerra campim en l'Univers, la pau i el treball.

A l'acabar el rei el séu discurs fou ovacionat.

Contestant S. M. al discurs del director de l'Universitat d'Oporto, improvisà un brillantíssim parlament que fou mólt elogiat.

Acabat l'acte el rei esmorzá en el alcaçar amb els senyors Dato, Francos Rodríguez i altres distingides personalitats.

Després marxá a la dehesa de Tabladillo i per la nit marxará a Madrid.

Submarí a fons

San Sebastián, 6.—Segons noticies oficials el submarí alemany que canonejà als dos vaixells francesos a 50 milles de San Sebastián ha sigut tirat a fons per un vaixell patrulla francès prop d'Arcachón.

S'assegura que dit submarí en el combat que sostingué amb els dos pesquers francesos sofrí greus averies i al trovar-se dugues hores més tard davant a Arcachón, amb un vaixell patrulla francès, entablà combat amb aquest, fins que'l primer fou enfonzat per no poguer sumergir-se a causa de les averies.

A Governació

Madrid, 6.—El subsecretari de Governació ha manifestat aquest mig-dia als periodistes que'l rei acabava d'arribar a Sevilla, afegint que'l monarca es disposava a assistir als actes senyalats acompanyat del ministre d'Instrucció pública, senyor Francos Rodríguez.

Conferencia entre ministres

Madrid, 6.—El ministre de Marina ha conferenciat extensament amb el séu colega de Estat amb objecte d'aclarir alguns extrems relacionats amb el torpillejament dels pesquers espanyols «Mamelenas» números 2 i 12.

Exposició

Madrid, 6.—Avui acaba el plaç per a la recepció d'obres destinades a l'Exposició de Belles Arts.

Demá a les cinc de la tarda començará en el Palau del Retiro la reunió per a celebrar el sorteig reglamentari en que ha de designar-se el jurat.

L'acte será público.

Més informació de guerra

Impresions d'un corresponsal

Carnarvon, 6.—El corresponsal de guerra del «London Times» en el front diu que un fet mólt interessant sobre els presoners agifats recentment, es que dos divisions, la mitat d'elles consisteix de joves de 19 anys, i que en l'altra formen part els que tenen menos edat i la majoría són polacs o per lo menos parlen dialectes polacs.

Els 70 presoners agafats prop de Guemappe són tots prussians i és curiós el fet de que en aquest combat els alemanys semblava evitar el posar a les tropes pertanyents a la guarda prussiana en sòlides divisions, escampant-los sols en regiments per a donar més força als punts perillosos.

Dl corresponsal del «Morning Post» en el front diu:

Ostensiblement el foc destructor anglès i el precedit bombardeig, causaren majors pèrdues en les línies alemanyes, que durant els anteriors atacs.

Algunes de les tropes alemanyes que en gran quantitat ocupáren el front del nord del Scarpe, sofriren mólt per aquest foc.

La guardia prussiana i divisions de la reserva de la guardia, igualment sofriren elevadíssimes pèrdues.

Nostres tropes d'ametralladores a Roeux, loararen per un contr-atac llençat en Kutskirth i Plouvain, enrotllar a dos mil soldats d'infantería prussiana, tirant-los cap al foc de l'artillería anglesa. observant com corrien pel voltant del poble i allavors llançárem nostres projectils en mig d'ells fent-los abandanar sos allotjaments no poguent concentrar-se per a un nou esforç.

Nostra artillería amb sa admirable exactitut, lográ reduir al silenci a les bateríes dels «howitzers» alemanys.

En un punt del front on se troben atrinxerades tres bateríes, lográ destruir per comdugues d'elles, sofrint la tercera grans desperfectes.

El crític militar del «Gaulois», diu: Actualment els anglesos disposen de material de guerra, municions i efectius en tals quantitats, que Alemanya mai suposava que arribaría el dia en que's veigués obligada a concentrar solament en el front británic 70 divisions de ses millors tropes, el que suposa la meitat de les forces alemanyes en el front occidental i aquestes solament tenen que permanèixer en posició defensiva i al mateix temps esforçant-se per a impedir el metódic avenç de l'exèrcit anglés.

Clar es que les forços d'Anglaterra i de sos dominis excedeixen en molt a les alemannes que actualment no compten mes que 150 divisions.

El «London Times» diu:

En el front británic a França, veiàm ara les conseqüencies de l'atac sobre l'altura de Vimy, efectuat el dilluns i dimars de Pasqüa, que ens doná noves posicions, mentres que la seguretat de la defensiva en tota la regió de Lons i Arras i al sur de Queant quedá intacte.

Des d'allavors per primera vegada en el transcurs de la guerra en el front occidental, l'alt manament es doná compte de l'estat inexpugnable de l'altura de Vimy.

Mentre aquesta estigué en poder dels alemanys, les línies alemanyes a l'est i al surest podíen estar resguardades, però caigué en nostre poder a causa de l'atac concebut pel general Haig el dilluns de Pasqua i des de allavors els alemanys en aquesta regió no están en condicions de confiar en les seves línies atrinxerades.

La posició defensora a la qual se veuen forçats a posar la seva confiança. es mólt dubtable.

La pèrdua de l'altura de Vimy, trencá les muralles d'acer i avui en son lloc se veu precisat l'alt manament alemany a posar en defensa dels ataca dels anglesos muralles d'homes.

A l'ésser sorpresos els alemanys se rendiren en grans masses.

Però ara sembla que han recobrat ses forces i tracten d'oposar una forta resistencia.

No obstant es demanen constantmen noves divisons, puix que les pèrdues alemanyes són mólt sangnants i són degudes a la pèrdua de l'alçaria de Vimy.

Quant més pèrdues tenen que soportar les forces alemanyes, dia rera dia i en la mateixa forma, els exèrcits anglesos s'apropen més al victoriós fi, tant més s'aixeca l'esperança del poble britànic.

El corresponsal militar que está al front de Craonne, diu:

S'estima que les pérdues ocasionades als alemadys durant els tres atacs que emprengueren els francesos aquesta setmana en cooperació amb l'ofensiva anglesa, no deixará a Hindenburg més que la mitat de les divisions del total de les seves forces, o sigui tres divisions de la reserva, que han sigut concentrades per a la seva ofensiva estratégica, quan el preocupá l'atac dels aliats.

ALBERGS NOCTURNS

Alberg de la plassa de Santa Caterina (per dones).—Ingres. de 6 a 8.—Gratis.

Alberg del carré de Rocafort (per homes).—Ingrés, de 7 a 9.—Ostatge: 15 céntims.

Alberg del carré del Cit (per homes).—Ingrés de 7 a 9—Ostatge: 15 centims.

ELIXIR ESTOMACAL

de Saiz de Carlos (STOMALIX)

Es recetado por los médicos de las cinco partes del mundo porque tonifica, ayuda á las digestiones y abre el apetito, curando las molestias del

ESTÓMAGO É INTESTINOS

el dolor de estómago, la dispepsia, las acedías, vómitos, inapetencia, diarreas en niños y adultos que, á veces, alternan con estreñimiento, dilatación y úlcera del estómago, etc. Es antiséptico.

De venta en las principales farmacias del mundo y en Serrano, 30, MADRID, desde donde se remiten folletos á quien los pida.

Diversions públiques

Teatres

TEATRE TIVOLI

Avui, dilluns tarde a tres quarts de cinc.—El drama en 3 actes «Jesús que torna» d'En Guimerá.—Entrada, 5o céntims.—Nit, a un quart de 10: «Iesús que torna».—Butaca platea 1 pta.—Entrada 5o cénts,

TEATRE DE NOVETATS

Tournée PENELLA. Dimarts 8 maig.—Nit a tres quarts de deu. Estrena de l'ópera popular espanyola en 3 actes del mestre Penella,

EL GATO MONTÉS

Nou decorat, espléndida presentació. — Se despatxa a comptaduría.

TEATRE DE NOVETATS

Temporada d'estiu. Companyía cómico dramática dirigida per J. Martinez Sierra. Queda obert l'abonament.

GRAN TEATRE ESPANYOL

Companyia ELENA JORDI

Avui nit, a dos quarts de deu, CAMBI DE PIS i EL POT DE LA CONFITURA.

TEATRE APOL

Dijous 1o benefici Josep Bonen, dependent de aquest Teatre

Los náufragos de la vida

La mesonera del leon de oro

TEATRE COMIC

TOURNEE PENELLA. Gran companyía de sarçueles, revistes i operetes.

Avui, dilluns, nit, a dos quarts de 10: Primer. «El amor de los amores». Según, éxit «La tierra de la alegría». Tercer, «Las musas latinas». Dimecres benefici de Blanca Pozas. [Próximament «El gato montés».

TEATRE VICTORIA

DIVENDRES, 11 DE MAIG

Inauguració de la temporada de TEATRE CATALA

ACONTEIXEMENT ARTISTIC

ESTRENA de la comedia en 5 actes i 10 quadros, original de

Santiago Rusiñol

L'AUCA DEL SENYOR ESTEVE

Obra de gran espectacle per a la que han pintat SIS MAGNIFIQUES DECORACIONS, SIS els afamats escenógrafs

MAURICI VILOMARA

SALVADOR ALARMA

I OLEGARI JUNYENT

Hermós atrezzo i ric vestuari d'época, confeccionats expressament per aquesta obra.—Quedant poques localitats per el dia de l'estrena, es despatxa a comptaduría per a les quatre representacions següents.

Teatre Poliorama

Companyía LARRA-LOPEZ ALONSO

Avui, dilluns a les 6: «Punta de viuda». «La venganza de la Petra».—Nit, «Golpe de estado» i «La venganza de Petra».

Concerts

Palau de la Música Catalana

Dijous 10.—I CONCERT de

MUSICA FRANCESA

DIRECCIO

CHARLES WIDOR, Louis Nasselmans

Colaboradors MARCEL DUFRE organista de Sant Sulpici, de París; BLAI NET i JOAN GIBERT pianistes i ORQUESTRA de 90 professors. Abonaments als sis concerts. Programes i localitats per al primer: Magatzem de música Unió Musical Espanyola 1 i 3, Portal de l'Angel.

Gran Cassino del Pare de Barcelona

Elegant Café Restaurant. Cuberts a 5 pessetes i servei a la gran carta.—Totes les nits: SOIREE DANÇANT i ameens VETLLADES.

Music-Halls

Eden Concert

Assalt 12. Telèfon 3332

—Propietari: En FRANCESC BUXO—

Tots els dise, grandiós éxit,

Mexicana Nanú

sorprendent atracció de Music-Hall i 40 hermoses artistes més.

FOLIES BERGERE Teléfon. 3.929. Music-Hall Parisien

Tots els dies, tarda i nit, grans concerts per 60 hermoses artistas.

Exit sorollós de

LA GOYITA

Aperitif a les set. A prés minuit souper tango.

NOVELTY Gran Music-hall prop del teatre Cómic

Tots els díes, varietès. Concert per 35 hermoses artistes i

DIVETIRDES SARÇUELES

Music-Hall POMPEIA Templo de la Alegría. Teléfon, 2458.—Tots els dies, Grans Concerts. Exit de les DIVERTIDES REVISTES escrites expresament per dit local. Despres del espectacle SOUPER TANGO.

Entrada lliure. Butàques gratis

Gran Café Català

SOCIETAT CABO PALOS, Rambla Santa Mónica, 6. Tots els díes grans balls servits per ELEGANTS CAMBRERES

ROYAL CONCERT «MUSIC-HALL»

Marqués del Duero, 106, davant Teatre Comtal

Grans Concerts tots els díes, tarda i nit, per una important «Companyía de Varietés».

MUSIC-HALL LA GRAN PENA

Sant Pau, 83. Teléfon, 4.969.

Moulin Rouge Vila Vilá, 93 i 95, Teléfon, 4.348.

Societat Patria Chica

Barbará 10. bis Tarda alt grans concerts

Gran Taberin MORITZ Sepúlvuda, 183. Grans balls, tarda i nit.

APOLO Marqués del Duero, 57. Grans Balls, tarda i nit.

Bosque PALERMO Balmes, cantonada Aragó Balls i concerts, tarda i nit

Alcaçar Espanyol Unió, 7 Grans concerts

Ideal Room Assal. 10, Salón Rojo

Music-hall La Gran Peña Sant Pablo, 45. Teléfon, 4.960,

Music-Hall SEVILLA Marqués Duero, 7 a Grans Concerts

Madrid-Concert Marqués del Duero, 100 Grans Concerts.

La Suerte Loca Estrella, 2. Grans Concerts i Balls, tarda i ni.

Cinematógraf

Gransaló cine Doré

Avui, dilluns, tardá i nit, grandioses sessions de cine i varietés, en que figuren: LOS RAMPER, notabilíssims acróbates.

LLOVET, célebre i popular ventriloc

Exit importantíssim dels célebres LES MUNER, el número més important de goços comediants, acróbates, aviadors, etzetera, nou a Barcelona. Ovacions diaries a la henial

CARMEN FLORES CARMEN FLORES

que com sempre la seva actuació es un aconteixement, éxit del seu nou repertori i de la cançó LA MAJA BRAVA, dedicada a S. M. el Rei, per la qual s'ha aumentat l'orquesta. Axuí, últim dia de l'interessant pelicula d'art dramátic EL MAYORAL DE MONCENISIO.

Es despatxen localitats numerades, sens aument de preu, per a tota la setmana, a les mateixes taquilles del cine des de les onze del matí.—Teléfon, 514, A.

Varies

HIPODROM

Carreres de cavalls

Dijous 10 de maig a dos quarts de quatre

Premi Marsella 1,250 ptes.
Premi Fadrineta 2,500 ptes.
Premi Montjuich 2,000 ptes.
Premi Criterium Internacional 7,500 ptes.
Premi Cerdaña 3,000.

Venda localitats a la taquilla Novetats. Tribuna lliure circulació 10 ptes. General 1 pta.

Darrers dies de carreres 13 i 17 maig.

EL FARO

127, Hospital, 127 - Barcelona

Baçar de Sastrería i Varis articles

Rebudes les Novetats de Primavera i Istiu

Bonic i elegant assortit de Genres per a trajos Cavaller a mida : Robes confeccionades per a Cavallers i Nens : Camisería : Corbatería : Genres de punt : Sombreros : Gorres, etc. etc.

Vendes al contat -- Economía veritat

PREU FIXE - - - - NOTA: En preparació nostre CATÁLEC GENERAL.

CICLES Marca SUN.

SANROMA

Els més cèlebs i lleugers

Telefon 1453

Balmes 62

BARCELONA

PIANOS i HARMONIUMS de lloguer, des de 8 fins a 15 ptes. al mes. Carrer del Bruc 78, entol., 1.

Nadal

MESTRE DE BALL DE SALÓ I DELS MÉS MODERNS

Unic que breument ensenya bé a ballar, encara que mai hagi ballat. Classes per a una persona sola o família. Lliçons especials per a senyoretes. Lliçons per a dependents. Carrer Cegos de la Boqueria, 2, entressol (junt al carrer de la Boqueria)

Casa-torre Per vendre, situada al carrer de Felip Gil, número 7; punt céntric, y mólt saludable de Sant Gervasi. Hores: de 10 a 12.

Aparells parlants

discos i rollos ara!!!!

COMPRA, CANVI I LLOGUER

NEW-PHONO-Ample, 35, Barcelona

Sucursal Plaça Trilla, núm. 4, Gracia

LAS MARAVILLAS DE ESPAÑA

acaba de publicar los álbums 6.° y 7.°, titulados

La Coruña y su provincia.

Castilla la Vieja y Extremadura.

PRECIO DE CADA ÁLBUM

En Madrid, 3 pesetas. ◆ En provincias, 3,50 pesetas.

En todas las librerías y en la Casa Editorial Bailly-Bailliere.—Núñez de Balboa, 21 y Plaza de Santa Ana, 11, Madrid.

Ebanisteria 'GIRALT'

CASA FUNDADA EN 1880

Gran assortit de mobles de luxe .·. d'estils clássics i moderns .·. Dibuixos originals i exclussius de la casa .·. Es faciliten pressupostos i projectes d'amoblament i decoració d'habitacions. Preus limitadissims .·. Unica casa que garantitza els seus mobles per temps indefinit

EXPOSICIO i DESPATX:

CANUDA, 16 :-: .-. :-: TELEFON, 1278

Almanaque Bailly-Baillière

ENCICLOPEDIA POPULAR ILUSTRADA PARA 1917

500 páginas de texto.

Cerca de 1.000 grabados.

REGALO DE 1.000 décimos de la Lotería de 3 pesetas cada uno.

PARTICIPACIÓN GRATIS EN EL NÚMERO 6.607 de la Lotería de Navidad.

En rústica, 1,50 pesetas. Encuadernado, 2 pesetas.

En Provincias, 0,50 más para gastos de franqueo y certificado.

Bodes i bateigs

Per a comprar bosses capses amb gust economía, visiteu l'antiga fábrica de capses

carrer Sant Pau, 33

"LAYE-BARCINO" S. A.

AGRUPACIÓ DE PROPIETARIS ::: CAPITAL: 500.000 PESSETES ::: RAMBLA SANT JOSEP 30, 1.er, BARCELONA

RENDES FIXES

NO CONSTRUIR NI REPARAR SENSE CONSULTAR AMB 'LAYE-BARCINO'

CONSULTES GRATIS-GERENCIA de 5 a 7

CAPITALS PER A HIPOTEQUES

CONSERVACIÓ ADMINISTRACIÓ DE FINQUES AL

1%

COMPRA-VENDA al 1 per cent

ELS PROPIETARIS QUE S'ADHEREIXIN CONFIANT ELS SEUS ENCARRECS A LAYE-BARCINO A MES D'OBTENIR ECONOMIA AUMENTEN EN PROPIETAT. PER PARTICIPAR DE LES FINQUES DE LA SOCIETAT

Construccions per abonament

PROGRESO

Revista comercial hispano - americana y de exportación

Esta Revista es de gran circulación en España y en el Extranjero, especialmente en las Repúblicas Hispano-Americanas. Cuenta con inteligentes corresponsales en Cuba, Puerto-Rico, Estados Unidos, Méjico, Venezuela, Chile Ecuador, Perú, Costa Rica, República Argentina, Uruguay, Colombia, Paraguay, República Dominicana, Guatemala, Nicaragua, Bolivia, El Salvador Honduras, Panamá, Marruecos (Tánger), Inglaterra (Londres), Francia (París), Portugal y otros países.

- PROGRESO -

es la Revista más conveniente para hacer una propaganda eficaz, verdadera y de gran extensión. Aparte del servicio de suscripción, anunciantes, etc., se remite gratuitamente para la mayor difusión de la propaganda de casas anunciadoras, a todas las Cámaras de Comercio, Bolsas, Círculos mercantiles, Asociaciones industriales, Ateneos, Bibliotecas, Sociedades económicas de Amigos del País, Representantes de España acreditados en el Extranjero Vapores Trasatlánticos, etc., etc.—**Redaccion y Administracion. Calle Duque de la Victoria, 10 pral. BARCELONA**